

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

Ügyszám:

IV/3359-2/2575

Érkezett:

2016 JAN 27.

Példány:

Kezelőiroda:

Tisztelt Alkotmánybíróság!

indítványozó képviseli a

a IV/3359/2015. ügyszámú alkotmányjogi panasz

eljárásban, Dr. Bitskey Botond főtitkár úr 2015. december 14-én kelt és 2016. január 4-én kézhez vett levelére az alábbi

k i e g é s z í t é s e k e t

terjeszti elő:

I. Az Abtv. 26.§ (1) bekezdésére alapított indítványban vizsgálandó jogszabály egyértelmű megjelölése:

Az indítványozó a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény 86.§ (3) bekezdés b) pont második fordulataának vizsgálatát és alaptörvény-ellenességének megállapítását kéri.

Elnézést kérünk, hogy a benyújtott alkotmányjogi panasz indítványunkban gépelési elütés miatt több helyen CLXI. helyett tévesen CXLI. megjelölés történt.

II. A kérelem pontosítása, és az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének megjelölése a kérelemben:

A kérelmünket az alábbiak szerint pontosítjuk:

1. Az Abtv. 27. §-a alapján kérjük a tisztelt Alkotmánybíróságot, állapítsa meg a Fővárosi Ítéltábla 9.Pf.22.280/2013/10/I. másodfokú ítéletének alaptörvény-ellenességét, és az ítéletet semmisítse meg, mert az ítélet sérti az indítványozónak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított, a tisztességes bírósági tárgyaláshoz és az indokolt bírói döntéshez fűződő jogát.
2. Az Abtv. 26.§ (1) bekezdése alapján kérjük a tisztelt Alkotmánybíróságot, állapítsa meg a Fővárosi Ítéltábla 9.Pf.22.280/2013/10/I. másodfokú ítéletében alkalmazott 2011. évi CLXI. törvény 86.§ (3) bekezdés b) pont második fordulataának alaptörvény-ellenességét, és az ítéletet, valamint a fenti jogszabályrészt semmisítse meg, mert a jogszabály sérti az indítványozónak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított jogát, hogy a perben a jogait független és pártatlan bíróság bírálja el.

III. A kérelem indokolásának kiegészítése:**ad 1.) (Abtv. 27. §)**

A támadott bírói döntés miért és mennyiben sérti az indítványozónak az Alaptörvényben biztosított és az indítványban hivatkozott jogát?

A perben a másodfokú bíróság *megváltoztatta* az elsőfokú ítéletet, de oly módon, hogy nem vizsgálta és nem értékelte az elsőfokú ítéletben megállapított lényeges tényállásokat és jogkövetkeztetéseket, és a döntésében a választ igénylő kérdéseket nem mutatta be.

Az eredeti indítványunk A.) és B.) pontjában részletesen ismertettük, hogy a másodfokú bíróságnak – az elsőfokú ítélet megváltoztatása előtt – az ítélet alábbi két lényeges (legfontosabb) megállapítását kellett volna vizsgálnia és értékelnie:

- Egyrészt az elsőfokú ítéletben megállapított tényt és jogkövetkeztetést, hogy *a perbeli árverési vevőnek nem volt végrehajtási joga arra a követelésére, amelyet az alperesi bíróság az árverési vételárba beszámított, és ezért az alperesi bíróság ezt a követelést nem számíthatta volna be.* (Részletesen lásd az A. pontban.)

- Másrészt azt az elsőfokú ítéletben megállapított tényt, hogy *a felperes követelése egyáltalán nem szerepelt a végrehajtási bevétel felosztásáról döntő alperesi határozatban, és a kihagyás okát az alperes nem is indokolta.* (Részletesen lásd a B. pontban.)

Az A.) és B.) pontokban ismertettük a másodfokú ítéletet is. A másodfokú ítélet olyan súlyos mértékben hiányos, hogy az ítéletben a per fenti alapkérdéseinek vizsgálata, illetve az elsőfokú ítélet fenti megállapításainak értékelése egyáltalán nincs bemutatva.

A másodfokú ítélet alaptörvény-ellenes, és sérti az indítványozónak (a perbeli felperesnek) az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított jogát, hogy valamely perben a jogait a bíróság *tisztességes tárgyaláson* bírálja el.

A tárgyi másodfokú döntés nem tekinthető tisztességes eljárásnak. Ugyanis az indítványozó (felperes) nem kapott kellően részletes (sőt, semmilyen) tájékoztatást arról, hogy a másodfokú bíróság miért és mennyiben nem ért egyet az elsőfokú ítéletben megállapított – fentebb ismertetett – lényeges tényállásokkal és jogkövetkeztetésekkel. A másodfokú ítélet 5-8. oldalán található indokolás sok mindent tartalmaz, de az ügy leglényegesebb része, a fentebb ismertetett perdöntő elsőfokú ítéleti megállapítások vizsgálata és értékelése elmaradt.

A jelen indítványban nem azt kérjük a tisztelt Alkotmánybíróságtól, hogy a tárgyi másodfokú bíróság felülbírálati jogköréhez tartozó szakjogi kérdésekben állást foglaljon, hanem annak megállapítását kérjük, hogy a másodfokú bíróság nem az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő jog követelményeinek megfelelően alkalmazta a Pp. 221.§-ban foglalt indokolási kötelezettségre vonatkozó szabályokat, illetve nem adott számot a feleknek az ügy lényeges körülményeit érintő észrevételeiről.

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő jog azt a minimális követelményt állítja a bírói döntés indokolásával szemben, hogy az ügy lényeges kérdéseit kellő mélységben vizsgálja meg, és ennek indokait döntésében részletesen mutassa be. {7/2013. (III.1.) AB határozat, Indokolás [38]}. A tárgyi másodfokú ítélet indokolása a fenti minimális tartalmi követelményeknek nem tesz eleget.

- De az is súlyosan sértette az indítványozónak (felperesnek) az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt, a tisztességes eljáráshoz fűződő jogát, hogy a másodfokú bíróság nem csak az elsőfokú ítélet lényeges megállapításainak vizsgálatát mulasztotta el, hanem a felperes fellebbezési ellenkérelmében előadottakra sem reagált. (Az ellenkérelem tartalmát lásd a csatolt másodfokú ítélet 3-4. oldalán.) A felperes az ellenkérelemben az elsőfokú ítélet fentebb ismertetett lényeges megállapításainak helyessége és jogszerűsége mellett érvelt.

Azonban a másodfokú ítéletben a bíróság egyetlen szóval sem említi, hogy a bíróság miként értékelte az ellenkérelemnek a tárgyi lényeges kérdésekre vonatkozó konkrét megállapításait. A bírói reagálás elmaradása alaptörvény-ellenes.

Ugyanis az eljárási törvény (Pp.) rendelkezéseire is figyelemmel, a tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossággal megvizsgálja és ennek értékeléséről

határozatában számot adjon. {7/2013. (III.1.) AB határozat, Indokolás [34]}. A tárgyi másodfokú ítélet nem tesz eleget a fenti minimális alkotmányossági elvárásnak, miután az ellenkérelemben tett felperesi észrevételek értékeléséről a bíróság az ítéletben nem adott számot.

ad 2.) (Abtv. 26. § (1) bekezdés)

A támadott jogszabályrész miért és mennyiben sérti az indítványozónak az Alaptörvényben biztosított és az indítványban hivatkozott jogát?

A 2011. évi CLXI. tv. 86. § (3) bekezdés b) pontjának második fordulata szerint: *Az OBH képviseli a bíróságokat a bírósági eljárásokban.*

A perbeli másodfokú bíróság a fenti jogszabályrészt alkalmazta a másodfokú eljárásban, amikor az ítéletben megállapította, hogy az alperest az Országos Bírósági Hivatal Jogi Képviseleti Osztály képviseli. A Fővárosi Ítéltábla előtt a fellebbező alperes számára kötelező volt a jogi képviselet. A Fővárosi Ítéltábla a tárgyi másodfokú ítéletben – a jelen indítványban támadott – fent hivatkozott törvény alapján állapította meg, hogy az OBH-t jogi képviselőnek kell tekinteni a kötelező jogi képviselet esetén, miután a Pp. 73/C. § (1) bekezdése c) pontja szerint a külön törvényben meghatározott személyeket jogi képviselőnek kell tekinteni.

Azonban az OBH részvétele a perben súlyosan sértette az indítványozónak (a perbeli felperesnek) az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított jogát, hogy valamely perben a jogait *független és pártatlan bíróság* bírálja el.

Az eredeti indítvány ad 2.) pontjában részletesen bemutattuk, hogy miért nem lehet függetlennek és pártatlannak tekinteni a perben eljáró bíróságot, ha a perben az OBH jár el az alperes képviseletében. Nem tekinthető függetlennek és pártatlannak az eljáró bíró, mert a bíró szakmai minősítése, előmenetele és javadalmazása függ az OBH-tól. A fenti többirányú függőség miatt nem várható el a bírótól, hogy az őt minősítő személy, az OBH szakmai álláspontjával esetleg ellentétes, független döntést hozzon. A bíró függőségének ténye nem vitatható, miután a függőséget jogszabályok írják elő, amely jogszabályokat az eredeti indítványban felsoroltuk. Az OBH perbeli részvétele miatt sérül az OBH-tól függőségben lévő eljáró bíró befolyásmentes döntési lehetősége.

Az indítványozó (felperes) jogai azáltal sérültek, hogy az alperes oldalán álló OBH az egyébként független bírói döntés egyensúlyát az alperes javára módosította. A döntési egyensúly megbomlása nemcsak absztrakt módon állapítható meg, hanem a bírói döntés részrehajlása ténylegesen is tetten érhető a tárgyi másodfokú ítéletben. Ugyanis az eljáró bíróság – amint az ad 1.) pontban részleteztük – az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében megkövetelt *tisztességes eljárás* követelményét megsértve, a lényeges kérdések kellő vizsgálata nélkül, és az elsőfokú ítéleti megállapításokra vonatkozó bírói mérlegelés eredményének ismertetése nélkül, alaposnak fogadta el az alperes fellebbezési kérelmét az elsőfokú bíróság ítéletével szemben.

A tárgyi jogszabályrész perbeli alkalmazása tehát súlyosan sértette az indítványozó felperesnek az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított, a független és pártatlan bírói döntéshez fűződő jogát.

IV. Okiratok csatolása:

Dr. Bitskey Botond főtitkár úr levelében foglalt felhívásának megfelelően mellékelten csatoljuk az alábbi okiratokat:

- Meghatalmazás kifejezetten az Alkotmánybíróság előtti eljárásban való képviselőre.
- A meghatalmazó gazdasági társaság hatályos cégkivonata.
- A meghatalmazáson szereplő aláírást igazoló aláírási címpéldány.

Budapest, 2016. január 22.

